

תשטו

(אל בני ארץ ישראל שגלו או בזמן המלחמה לאלכסנדריה)

ב"ה סטגאללין, כ' שבט העת"ר

ידידי החביבים בני ציון היקרים ומסולאים יושבי גלות מצרים, יברכם ד' ומהרה יצמיח להם ולנו ולכל שאר עמו ישע ופדיון.

אהובי היקרים! מכתבכם היקר הגיעני, בשבר-לב ובדמעות מקרב נפש שבורה קראתיו, ומיד מלאתי חפצכם יקירי, והנני בכל חפץ בעה"י נכון לשרת אתכם בכל האפשרות, עד אשר ירחם ד' על עמו ועולמו ואור שלום יציץ נזרו וישבו החיים השקטים לאיתנם בעה"י, וזרע השלום יתן פריו לברכה ויהיה צמח-ד' לתהלה ולתפארת וישבו בנים לגבולם.

ואתם מחמדי-לבבי, חזקו ואמצו, איש לרעהו יאמר חזק, אל תיראו ואל תפחדו מתגרת הזמן הקשה, אשר ברוח סועה וסער ירעש עולם. אל תירא יעקב, בטח לבנו בצור ישראל, כי אור חיים ומרפא, אור גאולה וישועה גנוז הוא בכנפי הרוח הנורא הזה. בסבלנות, בטהר-לבב, ברוח איתן, באור ד' ובאהבת עם-קדשו, נס גוים ואור עולמים, נדגל ונבטח כי יראנו מהרה את ציצי פרחי הישע, אשר מהרה בחסדו יציצו ויוציאו פרי-תבונה, לרומם רוח כל ישרי-לב צופי-ישועה ומיחלי אור-ד' לישראל עמו בארץ-חמדתו ולכל מרחבי-עולמו, אשר פרש החשך עליהם את כנפיו טרם ינוס מפני קרני האור, אשר יופיע בגבורת ישע ימין עליון בעל מלחמות ומצמיח ישועות בב"א.

והנני בזה ידי"ע דוש"ת באה"ר מוכן לטובתם בכל ל"ג.

הקי אברהם יצחק הי"ק

ומה נדבר עוד בעת הנוראה הזאת, אשר ברב אומץ הננו נושאים עין לחזון-עולמים, לחזור מתוך מאפלים ברוח כהה לאור החסדים הגנוזים, המסתתרים בתוך ראשי הגלים הזועפים אשר בים הסוער של המון גוים רבים, כהמות ימים יהמיון"י. ומה מתוקי חזיון אור נעים זה, הוד אורות מאופל, בהיותו נשקף במכון הקודש מהררי ציון, אמנם גם בארץ נדחה לא יעזוב ד' חסדו ואמתו, ומשמות גדולות אשר תרעש הארץ — חזון עתיד לאור עולם לא נעלם כליל. עת הזמיר עושה היא את דרכה בזמיר עריצים, ועוף השמים וחיתו ארץ אשר עוטים אל השלל של בשר חסידים ונבלת עבדי ד' הנופלים במערכת המלחמות, באכלם בשר לשובע ובשתותם דם לשכרון, ישכרו ויתערו, הרע רמה תשבר. העולם מתמרק ודאי מוזהמתו, וטהרתו תגלה בעלילות רבות גלויות בסדרי החיים והחברה החדשים אשר יכוננו על משואות הישן הנופל. ויותר הרבה מזה זרמי טהרה גנוזים וחבויים מתעוררים לבא, נשמות טהורות מרוקות, מוכנות לכל טוב, יכריעו את המשקל של זכות בעולם, ואור ישראל ימצא לו ידים רחבים מאד לפרוץ ימין ושמאל, ורעו גוים יירש ועמים רבים יזהו. כל אלה הם דברים ברורים אשר אמנם מונע גדול הוא אויר ארץ טמאה, שהנני בעניי שרוי בו, לינקא מתוכיות הקודש אשר באור חסד הגנוז בסוד ד' ליראיו, אבל כעור באפלה אמשש, ומרחוק יראה ברק זוהר, ותשועת ד' תשגבנו לצפות לעזרתו מקודש. ואני תפלה יהיו דברי אלה לרצון, ויתעלו בבואם אל הקודש.

(אלוהי הו"א יתק"ה י"א ז"א, ע"ה)

הלא ברי הוא גדל

היחס והערך אשר למהפכת-גוים וממלכות זאת וכל דרכי חבליה, עם או בתוך או בראש כל ערכי-ההפכה הרוחנים והחמריים שלה, הקולטוריים והסוציאליים, הפוליטיים והאקונומיים, — ביחוד לישובנו ולתחיתנו מצדי-צדדים, מקרוב ומרחוק, (וגם האין לחשוב ע"ד השתלשלות מסקנה מוכרחת, במשך הזמן, מתוך סבך הסכסוכים האלה, לפתרון "שאלת המזרח" עם תפיסת-המקום ההגונה של קרטוב-מדינתנו הקטנה וארצנו הקדושה והחמודה, בתוכו ובעיקרו, בתור זכות-שלטון-עצמי, בין לאומית, ע"י סיועם של הסבוכים הפוליטיים וכל אשר להם וחזקת חיינו, כחנו והשפעתנו, בארץ בכל הצדדים, אשר תלך ותגדל ותצלח בע"ה,

(א"ר ח"ב י"א ז"א, ע"ה)